

ЦЪРКВАТА НА СОЛОМОН

Дейвид Уилкерсън
19 Декември 1994

Вярвам, че Соломон изобразява духа и природата на съвременната Лаодикийска църква от последните дни. И тази църква в Америка и навсякъде по света, се е запътила към същата разруха, която застигна Соломон!

Библията ни казва: „И Соломон, синът на Давид, се укрепил в царството си. И ГОСПОД, неговият Бог, беше с него и го възвеличи извънредно много” (2 Летописи 1:1).

Църквата на Исус Христос днес е много благословена и укрепена от Бог. Помага ѝ се по всякакъв начин. Помислете за големите, красиви сгради, които се изграждат в страната. Наскоро беше построена една огромна петдесатна църква за 28 милиона долара. Има други църковни комплекси за по 40-50 милиона долара.

Помислете и за големите финансови благословения на църквата. Милиони долари се харчат за телевизия, книги, записи и касети, мисии, колежи и всевъзможни църковни служения. Помислете за всички големи конференции, много посещаваните семинари, религиозния разкош и церемонии по време на службите и в програмите на мега църквите.

В началото всички тези служения бяха помазани от Бог. Всъщност, повечето от тях започнаха със същите благословения, които бяха дадени на Соломон. Помислете: Соломон беше много организиран и доста по-образован от баща си Давид. Той направи всичко много по-голямо и добро от всяко предишно поколение. Организационните способности на Соломон бяха толкова велики, разкоша и церемонните му толкова невероятни и спиращи дъха, че дори Савската царица едва не припадна при гледката в храма.

Но движещата сила при Соломон бе мъдростта и знанието. Викът му към Бог беше: „Дай ми сега мъдрост и разум, за да излизам и да влизам пред този народ; защото кой може да съди този Твой голям народ?” (стих 10)

Това не е ли чудесна молитва? Звучи толкова добре и Бог беше доволен, че Соломон не пожела егоистична печалба. Но въпреки това имаше проблем – молитвата бе изцяло съсредоточена върху човека! Този много талантлив, самоуверен цар всъщност казваше: „Само ми дай инструментите, Господи, и аз ще свърша работата. Дай ми мъдрост и знание, и ще въведа ред сред народа. Ще свърша всичко!”

Молитвата на Соломон не беше тази на баща му Давид - човек според Божието сърце. Не, молитвата на Соломон беше тази на новото поколение – образовани хора с нови идеи и способности. Викът му беше: „Нуждая се от мъдрост и знание!”

Превърнали сме се в църквата на флопи диска!

Движещата сила на съвременната Лаодикийска църква е мъдростта и знанието. Само какви големи реки от информация преминават през църквата на последните дни: компютри с безброй мегабайти, компютъризирани библии, компютърни програми с философия, съвети, дарителски програми, грижа за детето. Всичко, което трябва да направиш е да вкараш малък диск в компютъра си, да натиснеш копчето и отговорите изскачат пред очите ти.

Не съм против компютрите или компютърните програми. Нашето служение не би функционирано така добре без тях. Но ме размиват всички млади служители, които прекарват по-голямата част от времето си, натискайки клавиатурата и ползвайки факсовете, за да бъдат купища информация, идеи и стратегии. Те проповядват компютъризирано евангелие, въпреки че много малко хора биват спасени или освободени чрез тях.

Днес, както никога досега има неутолима жажда за информация, мъдрост и знание. Никога не е имало толкова много семинари и големи учебни конференции. Нужни са огромни екрани, за да може да се вижда от задните редове учителя отпред. След което хората се тълпят пред масите, за да си купуват струващи хиляди долари касети.

Набляга се върху повече помагала, повече информация, повече мъдрост. Мисли се по следния начин: „Само ако имахме достатъчно знание по тези теми – книги, семинари, поучения – бихме свършили работата. Само ни дай инструментите, Господи, и ние ще евангелизираме света!“

Наскоро чух лидера на една младежка организация да казва: „Ако имах 100 милиона долара, бих могъл да спечеля света!“ Той пътуваше из страната, опитвайки се да събере тази сума. Всъщност казваше: „Само ако имахме достатъчно знание, пари, покритие и стратегии, бихме могли да евангелизираме целия свят за Бог!“

Възлюбени, ние никога няма да свършим нещо за Бог само чрез мъдрост, без значение колко важно и необходимо е то. Словото Му казва: „Защото в Божията мъдрост светът не позна Бога чрез мъдрост, Бог благоволи чрез глупостта на това, което се проповядва, да спаси вярващите“ (1 Коринтяни 1:21).

Всички истински съкровища от мъдрост и знание са скрити в Исус Христос.

„В когото са скрити всичките съкровища на мъдростта и на познанието“ (Колосяни 2:3).

Но евангелието на Соломон беше различно. За него се казва: „Той изрече три хиляди притчи, а песните му бяха хиляда и пет. Той говори и за дърветата — от ливанския кедър чак до исоба, който никне по стената; говори и за животните, за птиците, за влечугите и за рибите“ (3 Царе 4:32-33).

Това беше евангелието на Соломон – 3 000 кратки проповеди върху практическото познание и мъдрост! Той измисли нови песни, чудесни истории, велики изложения на истината за човешката природа и поведение. Можете да прочете много от мъдрите му слова в книгата Притчи. Той написа практически инструкции за брака и отглеждането на деца. Даде ясни наставления как да се справим, как да се държим, как да бъдем благословени. И всеки обичаше проповедите му. Те бяха много кратки и право в целта.

Но, възлюбени, ако Божия Дух не помага проповедта или поучението, те си остават мъртви. Ако Духът не ги запали, те се превръщат се в мъртва буква!

Накрая посланието на Соломон беше напълно безсилно, защото не можеше да живее онова, което проповядва! Отдаде се на жени чужденки. Отгледа слаби деца, включително и един дявол, който го наследи на трона. Всъщност, Соломон приключи живота си като грохнал, изтерзан идолопоклонник, изживявайки дните си в чувствената септична яма на разврата. А цялото му поколение се превърна в преследващи проститутки негодници, независимо от всичката му мъдрост, поучения и 3 000 притчи!

Не мислете и за миг, че съвременната, приятелски настроена към греха Лаодикийска църква не проповядва добре, проникновено и дълбоко. Проповедите ѝ са стегнати, кратки, правилни, съсредоточени около това как да се справим с житейските проблеми. Това са преди всичко петнайсет минутни послания, илюстрирани с ясни идеи и облечени в много истина.

Въпреки това, голяма част от тях не дават живот! Разводите все още са много, дори и сред пасторите. Блудството и изневерите са ежедневие. Тийнейджърите пушат, пият и правят секс. Живота на хората не се променя. Защо? Защото познанието само по себе си не е в състояние да спаси или промени някого, включително и онези, които го проповядват!

Църковните служби може да са добре организирани, с отлична, нова, съвременна музика. Хорът може да пее хиляди нови песни. Пасторът може да осъжда греха и да посочва ясно правия път. Но без Святия Дух, всичко е просто буква, която убива!

Соломон имаше глава, пълна с мъдрост и уста, пълна с песни. Можеше да проповядва и поучава по невероятен начин. Имаше добре организирана система с талантиливи лидери. Всичко в църквата му изглеждаше добре и наред. Но това, което той направи доведе до Еклисиаст и фразата: „Всичко е суета и гонене на вятър!”

Соломоновата църква разполага с всички отговори. Отвън изглежда велика, но е напълно безжизнена! Тя е сведена до суета, идолопоклонство, чувственост, празнота и отчаяние.

Сравнете църквата на Соломон с тази на Давид в Сион!

Движещата сила на Давидовата църква беше пълната зависимост от Святия Дух. Ето какво отличаваше Давид: „Тогава Самуил взе рога с масло и го помаза сред братята му; и ГОСПОДНИЯТ Дух дойде върху Давид от този ден и нататък...” (1 Царе 16:13).

Когато Давид беше на смъртно легло, той говори на сина си Соломон с толкова много думи: „Искам да ти кажа защо Бог ме благослови. Искам да знаеш тайната на моето служение, защо царството живее в мир и защо Бог е с мен, където и да отида.” Чуйте последните думи на Давид към сина му: „Духът на ГОСПОДА говори чрез мен и Неговото слово е на езика ми” (2 Царе 23:2).

Давид казваше: „Аз не уповавах на своето знание и мъдрост. Не вярвах на плътта си. Бях слаб човек, но зависех от Святия Дух! Всяка дума, която казах, беше под помазанието Му. Неговите слова изпълниха устата ми!”

Преди 35 години, когато започнахме служението за наркомани и алкохолици на „Клинтън Авеню” 416, тук, в Ню Йорк, мотото ни беше: „Тук се разпорежда Святия Дух!” Виждате ли, не ставаше дума за това „как да” проповядваме така, че да се спасят гангстери като Ники Круз и Израел. Те не паднаха на колене, защото проповядвахме сбити, смислени проповеди. Те не бяха осъдени от добре илюстрирани разкази и истории за природата. Не, тези бивши наркомани свидетелстваха на приятелите си: „Преди бях на улицата като теб. Но виж ме сега! Божият Дух ме промени!”

Силата и проявлението на Святия Дух накара Ники и Израел да паднат на колене пред Бог. Духът слезе и тези закоравени престъпници паднаха по очи и извикаха към Бог за милост!

Соломон говори за дървета, исоп, животни, влечуги, риби. Но Давид говори за близост с Господ, съкрушеност и покаяние. Той говори за „скалата”, която е Христос и беше осъден и променен от собствените си проповеди. Той така оцени присъствието на Святия Дух в живота си, че помоли Господ никога да не Го отнема от него. Давид знаеше, че е нищо без Святия Дух!

В соломоновата църква обаче, проповедника просто събира достоверна, библейска информация и от нея прави проповед. След това я хвърля на събранието си, мислейки си: „Това е Словото, значи трябва да има сила. Трябва да доведе до растеж и промяна у слушателите ми, защото е мощното Божие Слово.”

Така не може! Може да хвърлиш колкото Слово си пожелаеш – проповед след проповед, поучение след поучение, изобилна мъдрост и знание. Но ако това не е помазано от Святия Дух, са само мъртви думи! Ако проповедника не прекарва време по очи пред Бог, той няма да има Божия огън в душата си и помазание от Святия Дух в словото си, без значение колко мъдро и убедително звучи. Просто няма да дава живот!

Павел каза: „И говоренето ми, и проповядването ми не ставаха с убедителните думи на мъдростта, а с доказателство от Духа и от сила, за да бъде вярата ви основана не на човешка мъдрост, а на Божията сила” (1 Коринтяни 2:4-5).

„...говорим — не с думи, научени от човешка мъдрост, а с думи, научени от Духа... Но естественият човек не възприема това, което е от Божия Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, защото то се преценява духовно” (стихове 13-14).

Никога не трябва да отиваш на църква без да си се помолил: „Господи, дай ми ушите на Святия Дух, за да чуя. Помогни ми да чуя, разбира и приложя Словото Ти в живота си!” Трябва да притежаваш слуха на Святия Дух толкова, колкото пастора трябва притежава езика Му!

Нека ви покажа как можете да различите Давидовата църква на Святия Дух от Лаодикийската църква на Соломон!

В църква на Святия Дух винаги ще чуеш вик за покаяние, от който стомаха ще ти се свие. Всъщност, ти не можеш да станеш човек на Святия Дух, докато не „извикаш с вътрешностите си”. А това е нещо, което Соломон не направи!

Никъде не пише, че Соломон изля вътрешностите си пред Бог. Напротив – при посвещението на храма, той се изправи в царските си дрехи и се моли с изтънчена, величествена, гръмка молитва. Тя беше искрена, точна и подредена, но не беше вик от вътрешностите и не прониза собственото му сърце!

В молитвата си Соломон увещаваеше събранието: „Затова нека сърцата ви бъдат неразделени към ГОСПОДА, нашия Бог, да ходите в наредбите Му и да пазите заповедите Му, както е днес” (3 Царе 8:61).

Соломон познаваше законите, за които говореше. Сред тях бяха и предупрежденията към всеки израелски цар от Второзаконие:

- „Но той да не умножава коне за себе си, нито да върне народа в Египет, за да умножава коне, защото ГОСПОД ви каза: Да не се връщате отново по онзи път.
- „И да не взема много жени за себе си, за да не се отклони сърцето му“
- „нито да трупа много сребро и злато за себе си” (Второзаконие 17:16-17).

Това бяха много ясни и директни постановления. Въпреки това Соломон тъкмо беше станал цар, когато наруши и трите!

- „И износът на коне за Соломон ставаше от Египет...” (3 Царе 10:28).
- „А цар Соломон залюби освен дъщерята на фараона и много чужденки — моавки, амонки, едомки, сидонки, хетейки... Соломон се прилепи към тях с желание” (11:1-2).
- „И царят направи среброто в Ерусалим като камъни...” (10:27). „И цар Соломон беше по-велик от всичките царе на света по богатство и мъдрост” (2 Летописи 9:22).

Молитвата на Соломон да ходи свършено пред Бог нямаше ефект в собствения му живот, защото не изпитваше осъждане за грях в сърцето си:

„И Соломон извърши зло пред ГОСПОДА и не следваше напълно ГОСПОДА, както баща му Давид” (3 Царе 11:6).

Където няма проповядване под помазанието на Святия Дух, там няма и осъждане за грях, няма пълно следване на Господ!

Соломон вършеше грях без угризение, дори когато проповядваше срещу него. Той можеше да прочете в Писанията, че не трябва да ходи в Египет, за да купува коне, но веднага след това да започне преговори за закупуването на хиляди коне и колесници! Можеше да чуе пророка да проповядва, че царя не трябва да си взима много жени, и въпреки това незабавно да отиде на инспекция в харема, за да си избере бъдещи съпруги.

Соломон не даваше признаци, че скърби, нито че се покаява. Той можà открито да се предаде на всичките тези тежки грехове и разврат, след което да се върне в стаята си и да напише още една притча.

Сравнете безразличието към греха на Соломон с тоталната скръб и съкрушеност на Давид за това, че съгреши срещу Бог. Църквата на Давид не беше свършена – всъщност, тя беше като църквата в Коринт. Давид извърши прелюбодеяние, уби невинен човек, известно време ходеше в ужасна измама. Но след като съгреши, Давид нададе този разтърсващ, съкровен вик: „Измий ме свършено от беззаконието ми и очисти ме от греха ми! Защото аз признавам престъпленията си и грехът ми е винаги пред мен. На Теб, само на Теб съгреших... Не ме отхвърляй от лицето Си и не отнемай Светия Си Дух от мен!” (Псалм 51:1-4, 11)

След това Давид отново съгреши с преброяването на народа, което му бе заповядано да не прави. Той току що беше победил всички гиганти и остатъка от Гет. Беше прогонил асирийците и в цялата страна имаше мир. В този момент Давид се радваше на голямо благословение и победа. Но беше измамен от дявола!

Давид беше толкова заслепен от греха си, че никакви аргументи не можаха да променят мнението му. Йоав, който прозря заблудението на Давид, го предупреди: „Защо настояваш да продължиш в този грях?” Но Давид упорстваше, казвайки: „Искам да знам с колко войни разполагам!”

Възлюбени, мисълта, че праведен, имащ страх от Бог слуга може да бъде измамен от грях, е отрезвяваща! Давид живя с тази измама в продължение на почти десет месеца, но през това време не се наложи никой пророк да отиде при него, за да го изобличи в грях - Светият Дух го осъди!

Скоро след като започна преброяването, сърцето на Давид примря и той дори не го завърши. Вече беше побелял и остарял и беше станал чувствителен за гласа на Светия Дух. Библията ни казва: „Но сърцето на Давид го изобличи...” (2 Царе 24:10).

На иврит: „О, Господи, сърцето ми е ранено от това, което направих срещу Теб!”

Това е белегът на църквата Свети Дух на Давид – сърцераздирателен плач! Разбира се, в нея има хора, които се провалят и живеят в измама. Но както и Давид, те са станали толкова чувствителни към делото и движението на Светия Дух, че не винаги се нуждаят от пророк да им каже, че са сгрешили. Те се покаяват още преди той да е отишъл при тях, защото се чувстват наранени от греха си!

В църквата на Соломон никога не се разправят докрай с измамата. В крайна сметка тя води до слепота и опустошение. Но в църквата на Давид се чува вик на свята скръб, вик за освобождение – наранено, скърбящо сърце заради това, че е сгрешило срещу Бог!

Давид каза за греха: „Връзките на Шеол ме обвиха, примките на смъртта ме стигнаха. В притеснението си призовах ГОСПОДА и призовах своя Бог. От храма Си Той чу гласа ми и викът ми стигна до ушите Му... Тогава се видяха коритата на моретата, основите на света се откриха от смърянето на ГОСПОДА, от духането на дъха на ноздрите Му. Посегна от горе, взе ме, извлече ме от големи води” (2 Царе 22:6-7, 16-17).

Ето го трагичния край на Евангелието според Соломон!

След всичко, което Соломон написа и изпя, той описва живота си с тези тъжни думи: „... всичките му дни са страдание и трудът му е скръб; дори и нощем сърцето му не почива... Няма нищо по-добро за човека, освен да яде и да пие, и да оставя душата си да вижда доброто от труда му...” (Еклесиаст 2:23-24).

Соломон заявяваше философски: „Ще имаш безсънни нощи и няма да си в състояние да направиш нищо срещу отчаянието. Няма да можеш да промениш усещането, че всичко е суета. Така че, най-доброто, което можеш да направиш, е да сграбчиш удоволствието, което можеш и да изстискаш всичко от живота. Просто се забавлявай!”

Така умря Соломон. А това е евангелието и на нашето време – ерата на Соломон! Всичко свършва в Еклесиаст, в празнота и отчаяние. Много хора се чудят в края на дните си: „Какъв е смисълът на живота? Накъде съм се запътил? Кой съм аз?”

Но евангелието на Давид казва: „Викнах към ГОСПОДА с гласа си и Той ме послуша от светия Си хълм. Легнах и спях...” (Псалм 3:4-5).

Ако имаш Святия Дух, ти познаваш Божия глас и Той твоя. Затова си в състояние да спиш непробудно!

А сега помисли за това пророчество от Новия Завет: „След това ще се върна и пак ще издигна падналата Давидова скиния, и пак ще издигна развалините ѝ, и ще я изправа” (Деяния 15:16).

Бог ще разруши Соломоновата църква и ще възкреси Давидовата от руините! Тя ще изпитва свята скръб към греха, ще вика в страдание и покаяние. И ще бъде изцяло зависима от Святия Дух!

Две години преди да падне служението ПТЛ (Praise The Lord – бел.пр.), Божия Дух дойде върху мен и ми каза да напиша дълго писмо на Джим Бакър. Написах: „След две години, на 15 Март, ПТЛ ще бъде мъртво.” Описах видение на празнота, на растящи бурени и прилепи, които живееха в сградите.

Джим прочел писмото и ми се обади с въпроса: „Какво да направя?” Казах му първо да премахне всички хомосексуалисти от служението си. Не след дълго Джим се появи по телевизията, надсмивайки се над всяка дума, която бях казал. Две години по-късно, в самия ден, Божието слово за ПТЛ се изпълни – точно както ми беше казал.

Сега чувствам в духа си, че след по-малко от пет години вече няма да съществуват така наречените евангелски телевизионни програми. Всички те ще фалират и ще бъдат напълно провалени!

Ако слушаш евангелието на Соломон, което се проповядва в много от тези християнски телевизии, ще помислиш, че Исус ще се върне на земята в Бевърли Хилс, карайки Ролс Ройс. Имиджът на християнството, който те представят е най-противното нещо, което някога съм виждал и чувал. А Бог казва, че ще го унищожи, защото ще построи Давидовия Си дом върху тези руини!

Ще останат само някои местни телевизионни програми с истински Божии хора, които проповядват Евангелието. А всички фалшиви усмивки, безбожните събиращи средства църкове, поп теологията, проповядването на просперитета, ще бъдат сринати.

По-голямата част от така наречените духовни съживления са си кирпичени постройки. До една ще изгорят в предстоящия хаос. На какво ще се смеят християните, когато градовете ни започнат да горят? Кой ще бъде смахнат и глупав, когато икономиката ни се срине?

Библията казва за евреите от последните дни: „И в онзи ден... ще излея на Давидовия дом... дух на благодат и на молитви; и те ще погледнат на Мен, когато прободоха. И ще плачат за Него, както се оплаква единствен син, и ще скърбят за Него, както се скърби за първороден” (Захария 12:9-10).

В този момент има евреи, които плачат и жалеят за своя Месия на Стената на плача в Ерусалим. А неотдавна 10 000 евреи проведоха поход в Бруклин, викайки: „Това е годината на нашия Месия!“ Ръцете им бяха вдигнати, сълзите се стичаха по лицата им, а те плачеха и стенеха за своя Месия.

Когато си мисля за 25-те милиона абортирани бебета в тази страна и за всички изгубени хора, които отиват в ада, не разбирам защо множества християни се смеят. Защо милиони евреи плачат и милиони отиващи в ада грешници заспват с плач, докато харизматиците се смеят? Когато дойде съживлението, радостта ще бъде заради покаянието и събирането на последната реколта от изгубени души.

„Отново ще издигна давидовата скиния...” (Деяния 15:16).

Бог ще построи църквата Си от последните дни върху руините. Това означава, че ще събори злото, което се случва в църквата Му и всяка мерзост. От тези руини Той ще издигне свята, покаяна църква, която вика от вътрешностите си за покаяние.

Благодаря на Бог за църквата на Давид, която в този момент Той издига от купчините развалини. Всъщност, от тях са излезли мнозина, които четат това послание. Скъпи светия, ако това послание описва теб, тогава може да си сигурен, че Бог те използва, за да построи Давидовата Си църква!

Ако имаш съкрушителен проблем с греха, не отивай при някоя книга или касета, която се предполага, че е пълна с мъдрост и знание. По-добре падни по лице и се оправи с Бог! Бъди християнин като Давид, пълен със Святия Дух и извикай към Господ с цялото си сърце. Той изгражда църквата Си върху твоя плач. Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1994 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Solomon Church](#) / [Църквата на Соломон](#)